

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 października 2014 r. w S.

sprawy z wniosku wierzyciela Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przy udziale dłużników A. Ś. i M. Ś.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 1 lipca 2014 r., sygn. akt I Co 535/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 19 marca 2014 r. na rzecz wierzyciela Bank (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. wobec dłużników solidarnych A. Ś. i M. Ś. co do kwoty 29.657,36 zł wraz z odsetkami w wysokości 14,99 % liczonymi w stosunku rocznym od kwot: 30.907,36 zł od dnia 12 września 2013 r. do dnia 12 września 2013 r.; 30.257,36 zł od dnia 13 września 2013 r. do dnia 10 października 2013 r.; 29.657,36 zł od dnia 11 października 2013 roku do dnia zapłaty; z ograniczeniem możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie powyższego tytułu do kwoty 103.360,00 zł (punkt 1); w pozostałej części wniosek oddalił (punkt 2); przyznać od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (punkt 3).

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, iż wierzyciel wystąpił z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Zasady wystawiania przez banki tytułów egzekucyjnych oraz wymogi formalne co do ich treści zostały uregulowane w art 96 ust. 1 i 2 i art. 97 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity(...)). Zakres kognicji w niniejszym postępowaniu określa natomiast art 786⁽²⁾ § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy stwierdził, że przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny spełnia warunki określone w tych przepisach. Został wystawiony przeciwko dłużnikom, z którymi wierzyciel zawarł umowę pożyczki z dnia 23.04.2009 r. Zawiera oznaczenie banku, który go wystawił i na rzecz którego ma być prowadzona egzekucja, datę jego wystawienia, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Opatrzono go pieczęcią banku oraz podpisami osób uprawnionych do działania w jego imieniu. Wysokość zobowiązań dłużnika obejmujących kwotę z tytułu należności głównej oraz odsetek w pkt 1.1. została oznaczona należycie. Zobowiązania te wynikają z czynności bankowej dokonanej przez dłużnika bezpośrednio z bankiem. Wierzyciel wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności w terminie wyznaczonym w pisemnym oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji. Termin ten określono na dzień 31.12.2020 r. Dłużnik w ww. oświadczeniu poddał się egzekucji do ściśle określonej kwoty i do tej sumy w punkcie 1 sentencji postanowienia ograniczono możliwość

prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Mając na uwadze powyższe Sąd I instancji, na podstawie art. 777 § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 97 ust. 1 ustawy Prawo bankowe oraz art. 781 § 1⁽¹⁾ k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia. W części dotyczącej skapitalizowanych odsetek za opóźnienie Sąd Rejonowy wskazał, iż wierzyciel nie określił od jakiej kwoty odsetki te zostały naliczone, co uniemożliwia dłużnikowi zweryfikowanie wysokości odsetek umownych. Takie oznaczenie odsetek w bankowym tytule egzekucyjnym nie spełnia wymogu przewidzianego w art. 96 ust. 2 ustawy Prawo bankowe. Sąd mając na uwadze, iż wierzyciel przedmiotowym bankowym tytułem egzekucyjnym dochodził odsetek za opóźnienie liczonych od dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego od należności z pkt I.2, zaś wniosek co do tytułu w tej części oddalono, wniosek o dalsze odsetki zawarty w pkt I.2 również oddalił. Zatem Sąd I instancji orzekł jak w pkt 2 sentencji. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 71 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (...) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia (...) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez (...) kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (...). Na koszty poniesione przez wierzyciela w związku ze sprawą złożyła się opłata sądowa od wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w kwocie 50 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika reprezentującego wierzyciela w toku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności w kwocie 60 zł. Zdaniem Sądu charakter sprawy nie uzasadniał przyznania dwukrotności wynagrodzenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wierzyciel w części oddalającej wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. dnia 19 marca 2014 roku dotyczącej punktu I. 2 bankowego tytułu egzekucyjnego tj. w zakresie odsetek umownych za faktyczne opóźnienia w spłacie rat pożyczki.

Skarżący orzeczeniu temu zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przepisów: art. 5, art. 96 ust. 2 i art. 97 ustawy Prawo bankowe.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku wierzyciela w zaskarżonej części i uwzględnienie wniosku w tym zakresie, jak również zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Skarżący podniósł, iż w kwestii odmowy nadania b.t.e. w części dotyczącej odsetek umownych za faktyczne opóźnienia spłacie rat pożyczki w kwocie 1.522,35 zł, liczonych zgodnie z warunkami Regulaminu (...) w wysokości 14,99 % w skali roku od udzielonej pożyczki liczonych łącznie za okres od dnia 23 kwietnia 2009 roku do dnia 11 września 2013 roku wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wystawienia (...) do dnia zapłaty, Sąd dokonał zbyt wąskiej i zbyt restrykcyjnej interpretacji art. 96 ust. 2 ustawy - Prawo Bankowe, a ponadto przekroczył swoje uprawnienia do badania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności b.t.e. oraz samego b.t.e. przewidziane w art. 786² k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela jest niezasadne.

Ustosunkowując się do zażalenia w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na zakres kognicji sądu w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. W tej kwestii Sąd Okręgowy wskazuje, iż bankowy tytuł egzekucyjny stanowi daleko idące uproszczenie i uprzywilejowanie banku w stosunku do innego typu wierzycieli. Postępowanie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności ma charakter postępowania uproszczonego i formalnego, w którym sąd w zasadzie nie bada zarzutów merytorycznych. Przepis art. 786⁽²⁾ § 1 k.p.c. obliguje bowiem sąd do zbadania w tym postępowaniu czy dłużnik poddał się egzekucji, czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej, jak również czy dłużnik dokonał tej czynności bezpośrednio z bankiem, ewentualnie czy roszczenie wynika z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Wobec powyższego sąd bada czy wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego odbyło się zgodnie z przepisami art. 96-98 Prawa bankowego. Zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (...) (...) w bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona,

dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku. Jeśli chodzi o zagadnienie oznaczenia odsetek, o którym mowa w tej regulacji, to Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż w tym zakresie istotne jest wskazanie przez bank kwoty stanowiącej podstawę do ich obliczenia, okresu za jaki są one naliczane oraz odpowiedniej stopy oprocentowania. Natomiast brak któregokolwiek z tych elementów uniemożliwia dłużnikowi w czytelny sposób zweryfikowanie jego zadłużenia. Tym samym Sąd orzekający podziela stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w uzasadnieniu uchwały z dnia (...). wydanej w sprawie o sygn. akt(...) (...), w którym Sąd ten wskazał, że jeżeli nie istnieją żadne przeszkody prawne w zakresie lokowania w bankowych umowach kredytowych odpowiednich klauzul dotyczących wysokości odsetek za opóźnienie (nawiązujących do treści art. 359 § 2⁽¹⁾ k.c.), to kwestia dopuszczalności umieszczenia takich klauzul (lub ich odpowiednich skrótów redakcyjnych) w treści b.t.e. powinna być rozważana przy uwzględnieniu postanowień dotyczących tzw. formalnych wymagań b.t.e., przewidzianych w art. 96 ust. 2 prawa bankowego. Przepis ten wymaga oznaczenia w b.t.e. m.in. „wysokości zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności”. Sąd Najwyższy zaznaczył, że w uchwale Sądu Najwyższego z dnia(...) trafnie przyjęto, że regulacja ta odnosi się do wszystkich rodzajów odsetek, które w ogóle mogą być umieszczone w b.t.e., w tym także - do odsetek za opóźnienie, których wysokość strony określają w umowie bankowej. Wymagane jest zatem nie tylko określenie zadłużenia dłużnika od strony strukturalnej (zadłużenie główne, zadłużenie uboczne), ale także - wskazanie „wysokości” (rozmiaru) tego zadłużenia w odniesieniu do długu głównego i należności pozostałych - w tym roszczeń o zapłatę odsetek za opóźnienie. Innymi słowy, umieszczone w b.t.e. odsetki za opóźnienie powinny być odpowiednio strukturalnie wyodrębnione z innych pozycji składających się na dług dłużnika i jednocześnie odpowiednio określone co do wysokości. Określenie wysokości odsetek za opóźnienie możliwe jest wówczas, gdy wskazana została kwota stanowiąca podstawę do ich obliczenia, podano odpowiednią stopę procentową oraz okres obliczenia odsetek (okres opóźnienia dłużnika). W ten sposób dłużnik banku uzyskuje pełną możliwość zweryfikowania własnego zadłużenia wynikającego z bankowego stosunku obligacyjnego i ujętego w b.t.e. Weryfikacja taka umożliwia dłużnikowi podjęcie wobec banku odpowiedniej obrony prawnej, jeszcze w postępowaniu klauzulowym lub obrony merytorycznej (art. 840 k.p.c.). Jeżeli nie sposób z góry określić czasu trwania ewentualnego opóźnienia dłużnika, to dla określenia wysokości odsetek za opóźnienie pozostaje wskazanie kwoty stanowiącej podstawę jej obliczenia i wskazanie stopy procentowej.

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Okręgowy wskazuje, iż nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 19 marca 2014 r. w zakresie dotyczącym skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie na łączną kwotę 1.522,35 zł. Przy tej należności w bankowym tytule egzekucyjnym nie zostały wyartykułowane kwoty stanowiące podstawę do obliczenia skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie na przestrzeni całego określonego przez wierzyciela okresu. Zatem w omawianym zakresie dłużnik banku nie uzyskał pełnej możliwości zweryfikowania własnego zadłużenia ujętego w bankowym tytule egzekucyjnym. Oznacza to, iż w zakresie dotyczącym skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie na łączną kwotę 1.522,35 zł nie zostały one oznaczone w bankowym tytule egzekucyjnym zgodnie z art. 96 ust. 2 prawa bankowego. Z kolei lansowane przez skarżącego stanowisko, które zmierza do pominięcia przez Sąd zaniedbań uczynionych przez wierzyciela na etapie wystawiania przez niego bankowego tytułu egzekucyjnego jest nie do zaakceptowania.

W następstwie powyższego nie było również podstaw do uwzględniania wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności wymienionemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w zakresie dotyczącym odsetek ustawowych od kwoty skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie wynoszącej 1.522,35 zł.

Tym samym nie zaistniała podstawa do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)